ANUL III. — Nr. 894. EDIŢIA A DOUA JOI, 25 IULIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te foreştĭ, Române! de cuĭŭ streĭn în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc:
NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ III . . . . . 2.— leĭ
„ „ II . . . . . 3.— leĭ
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureştĭ, 24 Iulie 1891.

Dinastia se duce

VI

Am ajuns la a treia persoană din care se compune Dinastia Hohenzollern-Sigmaringen în România, la principele Ferdinand. Cu intenţiune l-am lăsat la urmă; maĭ întâiŭ, pentru că el este tristul eroŭ al romanuluĭ care a făcut atâta sgomot; al doilea, pentru că voiam să aştept ca să vĕd purtarea luĭ în această delicată chestiune.

Astă-zĭ nu maĭ încape îndoială: Ferdinand s'a purtat ca un laş. Dacă un tênĕr de aĭ noştri, un simplu muritor, ar fi avut o asemenea purtare, toată lumea i-ar fi aruncat piatra. A compromite o fată şi a o părăsi precum a făcut pretinsul moştenitor al Tronuluĭ, aceasta se numeşte pretutindenĭ o *laşitate*. De ce oare un prinţişor ar avea dreptul să comită un ast-fel de fapt şi noĭ n'avem cel puţin dreptul de a'l stigmatiza cum se cuvine?

Nu e vorba, frumos inaugurează Ferdinand pretenţiunele sale la Tronul Românieĭ! Fiind pus in alternativa de a renunţa la Tron prin o faptă cinstită saŭ de a mânţinea pretinsele sale drepturĭ cu preţul uneĭ mişeliĭ, nobila odraslă a Hohenzollernilor n'a şovăit; El şi-a zis: *Maĭ bine* **Rege** *şi* **mişel** *de căt* **om cinstit** *şi* **simplu prinţişor nemţesc.**

Nicĭ nu ne puteam aştepta la alt ceva din partea nepotuluĭ unuĭ Rege care *in toată Domnia sa nu a făcut de cât să'şi calce cuvîntul de onoare.*

Imĭ pare chiar că am fost prea aspru pentru tînĕrul craidon al culiselor Palatuluĭ; el nu poate fi judecat cum sĕ judecă persoanele responsabile de faptele lor. Pus între ciocan şi nicovală, intre Regina, care îl impingea la crailîc şi la căsătorie şi Regele care îl creştea ca un popă papistaş, bietul băiat sa zăpăcit şi spre a mări zăpăceala, l'au trimis şi la tatăl seŭ, care i-a tras o săpuneală nemţească mai lungindu-ĭ urechile.

Incidentul Ferdinand-Văcărescu s'a sfîrşit prin un caraghioslîc, care a aruncat asupra Dinastieĭ întregĭ un ridicol nepomenit.

Toată Europa rîde în hohote de Curtea din Bucureştĭ. Ziarele umoristice aŭ găsit o comoară nesfîrşită de caricaturĭ.

Şi cum să nu găsească!

Unde vezĭ un Rege care nu e stăpân în casa luĭ, o Regină care scrie şi face romane naturaliste şi un prinţişor care e trimis să se plimbe într'o călătorie de uitare?

Ce maĭ Dinastie în prezent, dar maĭ ales în viitor!

Iată ce ne-aŭ adus politicianiĭ de la 1866 şi ceea-ce voesc să impună ţăreĭ politicianiĭ de astă-zĭ.

Biată ţară! Biet popor! In ce mâinĭ aţĭ căzut şi în ce mâinĭ veţĭ cădea, dacă nu vĕ veţĭ deştepta.

Inchipuiţi-vĕ că, după câţĭ-va anĭ, politicianiĭ aŭ de gând să pue în capul vostru pe acest Ferdinand care, la vîrsta de douĕ-zecĭ şi cincĭ de anĭ, începe prin a'şĭ călca cuvîntul.

Dar temerile mele sunt zadarnice. Nu este cu putinţă ca un popor să ajungă la un aşa grad de înjosire!

Chiar dinasticiĭ ceĭ maĭ înfocaţĭ nu cutează a visa la posibilitatea uneĭ a doua Domniĭ străine. Chiar eĭ mărturisesc că Ferdinand nu are stofa unuĭ Rege.

Până erĭ se prefăceaŭ că sunt *dinasticĭ*; astă-zĭ nu maĭ sunt de cât *carlişti*.

Şi acest carlism este vremelnic. Eĭ zic: *Aveţĭ dreptate; cu Neamţul nu merge; dar ce să facem? Nu vedeţĭ că Germania e tare şi noĭ suntem slabĭ?*

Când le vorbeştĭ de *Republică*, se cutremură.

Ce să le facĭ, bieţilor oamenĭ? Sunt învăţaţĭ la dârloagă şi li e frică de libertate. In vecĭ smeriţĭ aŭ fost, smeriţĭ vor murĭ.

Nu trebue să aşteptăm nimic de la politicianĭ.

Eĭ vor primi mâine pe Ferdinand, precum aŭ primit pe Carol I, căcĭ ochiĭ lor sunt aţintiţĭ în afară de hotare. Astă-zĭ privesc spre Berlin, mâne vor privi poate spre Petersburg.

Salvarea este în lupta fără preget pentru respândirea ideilor democratice şi republicane.

Dinastia se duce şi Monarchia se va duce după dînsa.

Nu încape îndoeală; ea va cădea cum cad toate putregaiurile.

La lucru dar spre a fi gata a o înlocui!

Dunăreanul.

TELEGRAME

BUDAPESTA, 23 Iulie. — Avênd în vedere obstrucţionismul stângeĭ, preşedintele Consiliuluĭ a făcut clubuluĭ liberal propunerea următoare, în privinţa discuţiuneĭ legeĭ de reformă administrativă: Articolul întâiŭ va fi votat precum este, articolul al doilea se va modifica în acest sens, că se va cere de la guvern să prezinte în mod simultaneŭ toate proiectele de lege, care aŭ legătură cu reforma administrativă stabilită pe principiile enunţate în articolul întâiŭ. Toate cele-l-alte articole vor fi suprimate. După adoptarea articolelor 1 şi 2 în a 3-a citire, Camera va lua vacanţă. Această propunere s'a adoptat în unanimitate.

BOLONIA, 23 Iulie. — O manifestaţie ostilă armateĭ s'a produs ierĭ pe piaţa Victor Emanuel şi înaintea cazărmiĭ regimentuluĭ al 50-lea de infanterie. Forţa publică a împrăştiat adunările; s'a făcut 6 arestărĭ.

BUDAPESTA, 23 Iulie. — Camera a luat act cu 146 de voturĭ contra 53 de rĕspunsul conteluĭ Szapary relativ la teatrul german. — 251 deputaţĭ lipsiaŭ.

CONSTANTINOPOL, 23 Iulie. — Sultanul a agreat numirea D-luĭ Cambon ca ambasador al Franţeĭ în locul D-luĭ de Montebello.

FRANŢA ŞI RUSIA

CHERBOURG, 23 Iulie.—Incrucişătorul rusesc *Amiral Korniloff* a plecat în timpul dimineţeĭ la Kronstadt.

BERLIN, 23 Iulie. — *Gazeta Germanieĭ de Nord* arată că ruşiĭ şi francezĭ aŭ declarat că menţinerea păciĭ este scopul principal al apropiăriĭ lor. Nu se poate bănuĭ că voesc să turbure pacea, dar avênd în vedere naturalul lor, sentimentul propriĭ lor valorĭ, trebue să se fi mărit.

Acelaş ziar, amintind articolele ziarelor engleze asupra Egiptuluĭ şi a închideriĭ Dardanelelor, zice că nu trebue să se uite că sunt în situaţiunea politică generală nişte puncte care sunt însemnate fără ca să aibă în acelaşĭ timp un fond rĕzboinic.

PETERSBURG, 23 Iulie.—La banchetul de ierĭ aŭ fost 200 de invitaţĭ printre carĭ şi miniştriĭ. Escadra franceză a plecat în timpul dimineţeĭ la Bjoerkoe (Finlanda.) undeva sosi după amiazĭ. La plecarea sa, escadra a fost aclamată de o mulţime numeroasă.

AFACEREA FERDINAND-VĂCĂRESCU

VIENA, 23, Iulie. — *Corespondenţa Politică* se ridieă contra aserţiunilor articoluluĭ *Gazeteĭ de Colonia*, asupra proiectuluĭ de căsătorie a Prinţuluĭ Ferdinand al Românieĭ. Acest proiect, care nu a avut nicĭ o consistenţă, a fost repede părăsit; *el era contrariul dorinţelor naţiuneĭ române (?) prestigiuluĭ* şi consolidăriĭ dinastieĭ.

Acestea sunt motivele pe care preşedintele consiliuluĭ şi cabinetul le-aŭ arĕtat în opoziţia lor netă şi categorică la acest proiect, opoziţie exprimată de la început. — Guvernul a găsit un sprijin acestuĭ punct în patriotismul Regeluĭ şi în unanimitatea sentimentelor oamenilor politicĭ din toate partidele. De asemenea foaia vieneză se miră că vede atribuindu-se o influenţă determinată în această chestiune interveniree D-luĭ Sturza.

Acesta a intervenit cu acelaş titlu ca şi D. general Manu, Al. Lahovary, Carp şi ceĭ l'alţĭ şefĭ de grupe saŭ personage politice însemnate, dar numaĭ generalul Florescu şi cabinetul puteaŭ să aibă o acţiune decisivă.

Corespondenţa Politică desminte în mod formal aserţiunile *Gazeteĭ de Colonia*, dupe care preşedintele consiliuluĭ şi ceĭ-l'alţĭ miniştriĭ ar fi lăsat să se vadă putinţa realizăreĭ proiectuluĭ.

Gazeta de Colonia dă ca motiv la această pretinsă atitudine favorabilă saŭ nesigură tendinţa guvernuluĭ liberal conservator de a face jocul unor puterĭ străine. Aceasta este o ponegrire des întrebuinţată şi care se constată de asemenea în acest moment chiar într'un articol, a luĭ *Pester-Lloyd* asupra afacereĭ Babeş.

Se atribue generaluluĭ Florescu cu toate desminţirile formale date în această privinţă, un rol pe care nicĭ un om politic din România nu ar consimţi să-l joace. Guvernul liberal-conservator evită până şi bănuiala de amestec, în afacerile interne, a uneĭ ţărĭ vecine şi amice şi pe de altă parte, România are o politică naţională a căruĭ unitate şi continuitate sunt garantate de dinastice şi de la care nu se vor depărta nicĭ un grup saŭ partidă.

Invĕţătoriĭ săteştĭ şi armata

Datoria apărăriĭ patrieĭ, nu ar face de sigur pe nicĭ un individ să fugă de armată, dacă ar găsi acolo ceva folositor, o şcoală pentru o preparaţie specială.

Luăm de exemplu pe învĕţătoriĭ de la sate; eĭ, oamenĭ culţĭ, persoane asupra cărora pedagogia a avut o influenţă directă ca parte morală şi umanitară, sunt supuşĭ la greutăţĭ adesea maĭ marĭ, relativ vorbind, ca ceĭ ce nu ştiŭ nicĭ a citi; eĭ sunt ceĭ maĭ persecutaţĭ în modul cel maĭ infam; până şi soldaţiĭ maĭ vechĭ sunt încurajaţĭ a'şĭ bate joc de eĭ, sub cuvênt că de ce aceştia să facă numaĭ şase lunĭ.

Dacă facem abstracţie de gradele superioare, care în tot cazul afară de excepţiĭ, ţin compt de demnitatea şi moralul educatoruluĭ de la ţară, apoĭ căprariĭ şi sergenţiĭ sunt călăiĭ acestor nenorociţĭ.

Această parte, cea maĭ stricată, ce are armata, nu se sfieşte a lovi cu orĭ-ce ocazie în corpul aceluia ce dă creştere, poate chiar fraţilor aceluĭ nemernic bătăuş. Cu aceste procedeurĭ, moralul armateĭ va cădea şi maĭ mult; ilusiunile ce am avea, le pierdem pe fie-care zi şi lumea va considera armata ca o pedeapsă divină.

Barbariile ce se practică faţă cu învĕţătoriĭ săteştĭ sunt o probă maĭ vĕdită de ignoranţa în care se găseşte instituţiunea noastră de apărare.

In geniŭ, unde se crede că sunt concentraţĭ ceĭ maĭ culţĭ militarĭ, se petrec aceste schingiuirĭ asupra învĕţătorilor.

Maĭ zilele trecute, învĕţătorul Ciochia Ion, din reg. I geniŭ, compania 11, a fost crunt bătut de caporalul Rădescu. Nu puţin maĭ pe jos este, în barbariĭ, şi caporalul Pantazia!

Cine a vĕzut cu ochiĭ, n'a putut remâne de cât foarte indignat.

Motivele cele maĭ bizare sunt invocate de aceştĭ bătăuşĭ, şi fără cea maĭ mică ruşine, încovoaie sabia pe spatele acestor oamenĭ, care în loc de a se întoarce în famile cu satisfacţie, că şi-aŭ îndeplinit datoria, vine atât cu fizicul cât şi cu moralul zdrobit.

Invĕţătoriĭ, deprinşĭ a fi liberĭ, se vĕd de o-dată încătuşaţĭ, şi nu vĕd libertatea de cât când se căciuleşte în faţa aceluia, care cu oră maĭ nainte îĭ înjurase şi bătuse.

Toate acestea sunt revoltătoare, şi ar trebui să înceteze o-dată.

Un trecĕtor

LUCRĂTORIĬ ITALIENĬ

MILAN, 23 Iulie. — Congresul naţional lucrător a adoptat după o discuţie furtunoasă ordinea de zi a D-luĭ Turati, care tinde la constituirea unuĭ partid lucrător italian care să participe la luptele vieţeĭ publice. — Anarchiştiĭ s'aŭ opus cu tărie la acea că luptele electorale şi politice să fie coprinse în aceasta.

REGELE LA SLĂNIC

Doar să aĭ sânge de amfibie ca să poţĭ sta impasibil la gogoriţile cu carĭ politicianiĭ şi ceĭ ce nu pot trăi de cât din favorurĭ şi din buget, se întrec a se apropia de Acel ce'L numesc Capul Ţăreĭ,—ca şi cum numaĭ sub o coroană ar putea să fie un cap,—sprijinitorul poporuluĭ în general şi ajutorul săraculuĭ în special.

Bine, închipuiţi-vĕ că abia se svoneşte pe aicĭ venirea Luĭ şi toţĭ ceĭ de sus se daŭ pe brâncĭ întrecêndu-se:

Epitropia Sft. Spiridon din Iaşĭ la băile Slănic, judeţul, comuna şi administraţia Batalionuluĭ de Vênătorĭ, tăbărăsc pe pădurile vecine, adevĕratele proprietăţĭ ale locuitorilor Ocnenĭ şi le devastéză.

Multe sute de căruţĭ cu boĭ de rechiziţie sunt trimise în pădurĭ, de unde se întorc încărcate cu brazĭ verzĭ, din carĭ se fac diferite ornamente spre a isbi vederile Luĭ, făcêndu'L să creadă în agrearea ce'ĭ ar arăta poporul.

Când de odată, după-ce ghirlandele de brad s'aŭ întins pe toate locurile; s'aŭ tapisat toate grădinile pe unde avea a trece. In Slănic s'aŭ arborat şi drapelele de 5—6 zile. El nu maĭ vine; orĭ dacă are să vie, aceasta se va întâmpla pe Sâmbătă, adică pe la 28 Iulie corent.

Intâmplându-se să vină, o plagă şi maĭ mare. Pădurile vor fi din noŭ devastate, căcĭ actualele garniturĭ nu vor maĭ putea face faţă.

Dacă vĕ vorbesc cu maĭ mare durere despre ceva, apoĭ este despre devastarea lor în paguba beţilor locuitorĭ, pe carĭ administraţia-ĭ persecută, 'ĭ urmăreşte şi'ĭ traduce înaintea justiţieĭ pentru că îndrăznesc iarna să se alimenteze cu lemne pentru foc din pădurea ce de veacurĭ este a lor, dar asupra căreia Statul voeşte să pue stăpânire. — Tribunalul de Bacăŭ şi Curtea d'Apel din Iaşĭ gem de dosare cu aşa numite delicte silvice şi tot anul un om singur, are 17—18 chemărĭ: când la Tribunal când la Curte.

Oare domeniile Coroaneĭ n'ar putea să servească asemenea jertfe? Ele sunt menite a umfla numaĭ punga Aceluĭ căruia s'aŭ dat? — Ce ruină pentru ţară şi ce mare nedreptate pentru popor! **I.**

Tg.-Ocna, 20 Iulie 1890.

Tot Militărească

Din Calafat ni se scrie:

Maĭ mulţĭ elevĭ de Licee ce se află în Calafat, s'aŭ hotărât a organiza o serbare şi o reprezentaţie teatrală, pentru sporirea fonduluĭ ligeĭ culturale a românilor.

Când era ziua hotărâtă (20 Iulie), Comandantul garnizoaneĭ, D. colonel Lăzărescu, n'a lăsat muzica să cânte, deşi era angajată deja. Toată lumea a rĕmas indignată de purtarea acestuĭ Colonel; iar reprezentaţia a trebuit să se amâne pentru a doua zi.

La 21 Iulie s'aŭ dus maĭ mulţĭ cetăţenĭ la D. colonel Lăzărescu, cerându-ĭ muzica pentru seară, dar care nu le-a fost mirarea, când acest colonel înfumurat şi sec le spune: *Nu daŭ muzica, pentru că reprezentaţia nu s'a dat în folosul muziceĭ (!?)* Eĭ, vĕ place logică şi cap strîmt de colonel? Cam rar specimen şi D. colonel Lăzărescu.

Maĭ frumos e lucrul când vom spune cetitorilor că un domn Major Michăescu, tot un camarad de inteligenţa D-luĭ colonel, a dat muzica unor coriştĭ, 'ĭ-a condus până la bord, şi ştiţĭ de ce? Find-că coriştiĭ aveaŭ şi nişte *coriste*, care sunt foarte atrăgătoare pentru braviĭ noştriĭ militarĭ, maĭ ales când aceştia sunt trese late.

Cu toate aceste piedecĭ, serbarea a reuşit într'un mod strălucit. Produsul a fost înaintat D-luĭ Chiţu, preşedintele ligeĭ pentru Dolj. Sâmbăta viitoare (27 Iulie) se va maĭ da o reprezentaţie.

NEAMŢU-FALTICENI

Iată douĕ oraşe, pe carĭ le am vĕzut acum de curând. Prin cel d'intâiu am fost Marţea trecută; prin Fălticenĭ, Vinerĭ.. Pe cât de infect, păcătos şi urât la vedere este cel de al doilea, pe atât de curat şi frumos este întâiul. — Şi când zic frumos nu vreaŭ să înţeleg edificiĭ măreţe, palate minunate şi altele, care daŭ oraşelor un aspect frumos.

Neamţul este un oraş mic şi casele-ĭ sunt modeste. Posiţia pitorească ce ocupă însă, grădinile cele numeroase, curăţenia stradelor, aerul parfumat de vegetaţia abondentă, sunt atâtea lucrurĭ, carĭ te fac să rĕmâĭ încântat, când vezĭ acest mic orăşel.

Maĭ vin apoĭ şi isvoarele minerale de la Oglinzĭ — o localitate foarte apropiată—carĭ fac ca acest oraş să fie tot maĭ mult căutat. Şi cum la isvoare nu-s nicĭ case de locuit şi nicĭ cabine pentru băĭ, toată lumea şeade şi face băile în oraş. Casele sunt eftene şi alimentele îmbelşugate. La isvoare s'aŭ intreprins o sumă de lucrărĭ, carĭ vor pune această localitate în rândul celor mai căutate staţiunĭ balneare din ţară.

Mulţumită membrilor comisieĭ interimare a oraşuluĭ, lucrările pentru captarea apelor s'aŭ început deja şi se urmează cu mare activitate, sub neobosita privighere a D-lui Alex. Popovicĭ preşedintele acesteĭ comisiunĭ şi dacă şi stabilimentul balnear cu 20 de cabine, ce se lucrează, va putea fi isprăvit până în toamnă, la viitoarea vară toţĭ bolnaviĭ vor putea lua băile acolo la isvoare, şi toate inconvenientele ce se nasc acum din aducerea apeĭ în oraş, vor dispărea. Se evaluiază cam la 200 numĕrul visitatorilor din ist-an. Notez dintre toţĭ: familia D-luĭ Cosmovicĭ, familia D-luĭ Poni, familia D-luĭ Ureche, Badarăŭ. etc.

Vin acum şi la Fălticenĭ. — Voeşte cine-va să vadă un oraş asiatic şi încă dintre cele maĭ murdare? N'are de cât să se ducă la Fălticenĭ! Eu am fost, l'am vĕzut şi nu trebue s'o încungiur — m'am grăbit să ies din el. Atât de mare era necurăţenia şi infecţia.

De cum am intrat pe barieră o putoare asfixietoare m'a isbit. Casele urâte şi îngrămădite, stradele pline de necurăţeniĭ şi neudate; totul în fine da un aspect dintre cele maĭ neplăcute. Sergenţiĭ de oraş chiar i-am vĕzut în nişte costume zoioase şi jerpelite.

I-am cunoscut că sunt gardiştĭ numaĭ pentru că purtau chipiŭ pe cap şi câte un tesac la brâŭ. Şi notaţĭ că acum în oraş se face bâlciŭ mare şi vine o mulţime de lume strĕină!

Am tras la cel maĭ bun hotel, care nu-ĭ de cât un han — O murdărie şi o putoare fără seamăn. In fine a trebuit să mĕ grăbesc să plec din acel focar de miasme.

Am vorbit cu un oare care funcţionar

de la primărie, l'am întrebat care-ĭ causa acesteĭ stărĭ de lucrurĭ? Dumnealuĭ punea total în spinarea *jidanilor* — expresie proprie — carĭ sunt în mare nu měr în acel oraş. — Aş fi de acord, dacă consiliul comunal ar fi compus din jidanĭ. Cum însă acolo nu pot străbate de cât românĭ, cred că nu greşesc învinovăţindu-ĭ pe dînşiĭ. **Fuscu**

DIN CRAIOVA

Evenimentul zileĭ este la noĭ duelul între inginerul şef al judeţuluĭ, Rosetos cel care numeră pe un trotuar de la 1 până la 10 şi se întoarce pe cel alt, numěrând de la 10 până la 1 fără să 'şĭ găsească socoteala, şi între deputatul Gogu-Stefănescu. Motivul duelului se zice că ar fi descoperirea ce a făcut'o în Cameră deputatul Stefănescu cum că inginerul Rosetos are un sistem al luĭ a parte în calcularea podurilor de lemne, aşa că nicĭ odată n'ajunge să combine bucăţile, nemerindu-le când prea scurte când prea lungĭ.

Duelul n'a avut loc, inginerul cerând să se bată cu compasu.

Bietul Rosetos pe ziua de 1 August, D. Catargiu 'l a băgat la căile ferate, aşa că oraşul va scăpa de un inginer model sub care Picheriĭ ajunseseră să nu ştie nicĭ iscăli.

Cu depărtarea luĭ Grecescu şi Economu, aceştia lucrează din răsputerĭ ca să formeze în Craiova un grup al *Conservatorilor Progresişti*, luând şi pe Ilie Boldescu cu dînşiĭ, căcĭ a zis Ilie la un chef în dealul Viilor, unde s'a petrecut a la estudiantina orĭ a la Zdrafcu (Ilie fiind vecinic singur) că nu maĭ merge cu conservatoriĭ bătrânĭ, eĭ fiind pe ducă, aşa că se puie ochiĭ pe Manu şi Lahovary. Din fericire, pentru nobilul Ulyse, s'a înfiinţat în mod spontaneŭ în Craiova un comitet de 150 comercianţĭ de frunte carĭ să ceară D-luĭ Ministru de Interne destituirea nobiluluĭ Ulyse şi darea sa în judecată, aşa că făcênd socoteala că din Paris unde n'avea nimic a scăpat cu peruca blondă şi guler cernit, dar din Capitala Olteniei unde Craioveniĭ sunt iuţĭ nu ştiŭ dacă va putea scăpa *neexaminat*....

Ilie Boldescu ar fi zis la acel chef că pe Poliţaiul Grecescu 'l va plăti el din casseta sa particulară luându'l ca agent electoral. Auzĭ neruşinare, el care este creaţiunea luĭ Grecescu, el, care dacă n'ar fi voit Grecescu, n'ar fi azĭ de cât o nulitate printre nulităţĭ; să vorbească azĭ de Grecescu cu atâta desconsideraţie.

Maĭ râde lumea mult p'acĭ de *măturătoarea sistem Boldescu*, care în loc să mături strada o umple de noroiŭ şi uscându-se exalează miazme otrăvitoare. Ilie a uitat că oraşul Craiova nu e alimentat cu apă, şi credea că va merge şi cu o vadră de apă scoasă din fântână. Auzĭ, costă 3000 mărcĭ! în ce mod nu maĭ Ilie ştie. Cetăţeniĭ aŭ reclamat Prefectuluĭ să oprească măturătoarea şi să nu scoaţă de cât în ziua când va mătura pe Ilie de la Primărie.

O parte a orăşenilor din Sf. Apostoliĭ şi Oota s'aŭ revoltat şi aŭ reclamat D-luĭ Ministru de Instrucţie, că Ilie Boldescu a dat ordin să închiză de la Septembrie şcoala de fete Elena-Cuza Nr. 5, sub pretext că acea parte a oraşuluĭ e liberală !!! E adevěrat că e căldura mare pe aicĭ şi nobilul Ilie poate să fie alterat... ca orĭce marfă proastă când e pe isprăvite...

Relativ la noul Prefect, D-l Colonel Logadi până acum este aprobat şi de liberalĭ, maĭ cu seamă de când s'a pronunţat categoric că venit în capul judeţuluĭ D-sa voeşte să facă administraţie şi nu politică meschină ca predecesorul seŭ. „*Nu voesc din biuroul Prefectureĭ să fac un biuroŭ electoral* a zis D-l *Logadi*."

Iacovache Strâmbeanu cel căruia 'ĭ plăceaŭ caiĭ altora a fost dat afară din Sub-prefect.

In Craiova Ovreiĭ vin din toate părţile ca lăcustele.

Aseară două cazurĭ mortale de holeră după spusa Doctorilor s'a întâmplat în Tabacĭ unde Ilie Boldescu a făcut un canal jidovesc ce are să destăinuiască multe. **Sfinx.**

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevěrul*:

Suma din urmă leĭ . . 1608.00

(Va urma) *Total leĭ 1608.00*

INFORMAŢIUNI

Primim din Curtea de Argeş următoarea telegramă:

Fiind bănuit că eŭ sunt autorul articoluluĭ publicat în ziarul D-v. cu data de ierĭ, bătăuşiĭ primaruluĭ, aĭ poliţaiuluĭ Mărunţelu şi aĭ consilierilor comunalĭ m'aŭ insultat şi m'aŭ bătut în piaţa publică.

Vě rog înfieraţĭ energic actul barbar al bătăuşilor comunalĭ.

Am reclamat telegrafic procuroruluĭ, prefectuluĭ, procuroruluĭ general, ministruluĭ de Interne şi Clubuluĭ Liberal.

Ştefănescu Goangă
Student Universitar.

—*—

FURTUL DE LA POŞTA

Am vorbit în ediţia a doua a numěruluĭ nostru de ierĭ despre o hoţie întâmplată la poştă.

Iată detaliĭ asupra acesteĭ hoţiĭ:

De maĭ mult timp se primeaŭ reclamaţiunĭ că diferite scrisorĭ şi maĭ ales cele în carĭ eraŭ banĭ nu maĭ soseaŭ la destinaţie.

Acest fapt însă nu se întâmpla numaĭ pe o singură linie ci pe toate liniile drumuluĭ de fier plecând de la Bucureştĭ.

Personalul trenurilor observa şi de maĭ mult timp prea multe plicurĭ lepădate pe liniĭ, şi se mira de unde provin. Lucrul acesta surprinse şi pe maĭ mulţĭ şefĭ de staţiĭ şi cantonierĭ.

La direcţia poştelor de asemenĭ începuse a se bănui că se fură scrisorĭ carĭ conţin valorĭ.

Inspectorul de ambulanţă poştală, D-nul Bulgaru, se urcă în tren şi observă pe linia către Vârciorova maĭ multe plicurĭ aruncate din vagonul poştal, unde era conductorul Gheorghiu.

Se dete ordin pe linie aproape şi toate acele plicurĭ se adunară. Intre ele era şi unul cu data de ierĭ. D-nul Bulgaru se întoarse în Bucureştĭ şi înştiinţă pe şefiĭ seĭ carĭ făcură cunoscut acest fapt parchetuluĭ.

D-nul Procuror Mitilineŭ luând interogatoriul conductoruluĭ Gheorghiu, descoperi că de maĭ mult timp el sustrăgea scrisorile în carĭ i se părea că ar fi valorĭ şi când găsea banĭ distrugea acele scrisorĭ iar în cazul de nu găsea nimic le lipea la loc.

Gheorghiu a fost arestat de asearăşi depus.

Instrucţia afacereĭ va urma astăzĭ.

—*—

Ni se scrie din Călăraşĭ, că zilele trecute, comerciantul Gheorghe Ţofică a prins pe comisarul gărei *Costică I. Popescu, furând fîn cu carele din luncă,* şi de şi l'aŭ reclamat parchetuluĭ de Ialomiţa şi D-luĭ Prefect respectiv, totuşĭ acest giuvaer de comisar, care nu pentru întâia oară a comis asemenea furturĭ, stă neclintit în serviciul siguranţeĭ publice, graţie stăruinţeĭ unchiuluĭ seŭ care este membru în Consiliul comunal.... şi.... *alegĕtor în colegiul I!*

Avis cetăţenilor Ialomiţenĭ, să'şĭ păzească averea pentru a nu fi furată de poliţia D-lor conservatorĭ, care e dată pe mâna slugelor şi isprăvniceilor dupe moşiele ciocoilor.

*

Aflăm tot din Călăraşĭ că, pentru luarea în antreprisa a Palatuluĭ Administrativ ce este a se clădi în acel oraş din fondurile judeţuluĭ, s'a format o societate compusă din membriĭ comitetuluĭ şi membriĭ consiliuluĭ comunal care sunt în strînse legăturĭ de rudenie; şi cărdăşiea formată se luptă pe capete pentru a lua cu orĭ ce preţ această frumoasă lucrare care costă patru sute de miĭ de francĭ *(citiţi bine, 400,000).*

Asupra acesteĭ importante lucrărĭ, corespondentul nostru ne va scri pe larg şi promitem cititorilor Ialomiţenĭ aĭ ţinea în curent cu tot ce se va face cu baniĭ lor care sunt destinaţĭ pentru această mare lucrare.

—*—

O faptă filantropică, sĕvârşită chiar de un duşman politic, trebue dată în cunoştinţa publiculuĭ.

D. Gh. Vernescu, Ministru de finance, a dăruit primărieĭ oraşuluĭ Râmnicul-Sărat un loc cu tot materialul aflat pe el, şi suma de *56 miĭ* leĭ noĭ pentru clădirea uneĭ şcolĭ primare.

Fapta D-luĭ Ministru de finance merită toată lauda, şi ar fi de dorit ca D. Gh. Vernescu să găsească mulţĭ imitatorĭ generoşĭ ca Domnia Sa.

—*—

D. Thedor T. Burada, cunoscutul descriitor al obiceiurilor, datinilor şi limbeĭ românilor din toate ţările locuite de românĭ, a pus sub presă o importantă lucrare. „*O călătorie în satele româneştĭ din Istria*".

Tot D. Burada a publicat în ultimul numĕr al *Revisteĭ de Arheologie* a D-luĭ Tocilescu, două studiĭ de valoare: „*Cercetărĭ despre origina muziceĭ ostăşeştĭ la românĭ*" şi „*descrierea bisericeĭ luĭ Ştefan cel mare din Hârlăŭ*" cu multe figurĭ şi note esplicative.

—*—

Punem în vederea D-luĭ Prefect de Ilfov, pe Florescu, primarul comuneĭ Floreştĭ, care împreună cu registratorul subprefectureĭ Sabaru, după ce s'aŭ îmbătat, aŭ voit să se ia la întrecere cu o trăsură care era pe şosea.

Văzînd că nu pot întrece acea trăsură beţiviĭ aŭ împins trăsura în şanţ unde s'a resturnat, iar maĭ multe persoane carĭ se aflaŭ întrînsa, eraŭ aproape să fie strivite.

Aceştĭ destrăbălaţĭ funcţionarĭ spre a face să stea încet trăsura, aŭ scos revolverile şi ameninţaŭ să tragă în oamenĭ şi caĭ dacă ar fi îndrăsnit să meargă maĭ repede de cât dênşiĭ.

După ce aŭ rĕsturnat trăsura eĭ aŭ plecat fără să dea vr'un ajutor măcar.

Faptul este aşa de revoltător că ar trebui o aspră lecţie acestor indivizĭ însărcinaţĭ „cu paza şi liniştea prin sate.

—*—

Am vorbit acum cât-va timp despre un scandal întâmplat la moşia Mărunţişul, unde un mizerabil servitor Vămăşescu, nemulţumit că întreţinea relaţiunĭ amoroase cu stăpâna luĭ, D-na Vanzandt, a atentat şi la o copilă de 13 anĭ a D-neĭ Vanzandt.

Aflăm acum că se pun marĭ stăruinţe să se treacă cu vederea această faptă a luĭ Vămăşescu. Maĭ ales D-na Vanzandt stărueşte în toate felurile la Ploeştĭ unde el se află închis.

Suntem sigurĭ că justiţia îşĭ va face datoria.

—*—

D. Th. T. Burada s'a întors de câte-va zile din Chişinăŭ, unde a făcut cercetărĭ în arhiva românească numită a *senatorilor* şi în care se află 4415 dosare din 1806-1812 luate de ruşĭ când cu răpirea Basarabieĭ. Dosarele coprind lucrurĭ importante pentru noĭ.

—*—

O deslocare banchereascăîncepută încă de mult, este aproape de capăt la Iaşĭ.

FirmaVechsler et Veisengrün lichidează. Fie-care cu părticica sa se vor resleţĭ ca puiĭ de potârniche.

Samuil Veisengrün îşĭ va vinde frumoasa sa casă de pe strada Carol şi cu toată părticica sa ce-ĭ va veni din asociaţiune va pleca la Berlin unde se va stabili definitiv.

Iulius Vechsler, om maĭ practic, şi-a vîndut deja casa către nepotul seŭ, şi va pleca la Viena spre a se stabili acolo.

Meyer Veisengrün îşĭ vinde casa sa de pe strada Bănciĭ, zice-se pentru Şcoala de Bele-arte şi va pleca spre a se stabili în Bucureştĭ.

Moşiile asociaţilor de mult încă sunt vîndute.

Toate-s bune, numaĭ P. P. Carp rĕmâne desolat ne maĭ avênd cu cine a se consulta la vremĭ grele, afară de Mayer Veisengrün, pe care îl va avea la îndemână în Bucureştĭ.

De notat e că toţĭ asociaţiĭ cu căţeĭ cu purceĭ sunt împământeniţĭ. Cheltuială zadarnică... Dar meargă sănătoşĭ. Călătorie sprîncenată.

—*—

Moştenitoriĭ defunctuluĭ Avram Lewy aŭ făcut apel în contra sentinţeĭ tribunaluluĭ de comerţ, prin care firma Lewy fusese declarată în faliment.

—*—

D. C. P. Conduratu, cunoscutul nostru tipograf, încearcă o crudă lovitură prin moartea fiuluĭ sĕŭ, cel maĭ mic, George.

Condoleanţele noastre.

—*—

D-şoara Râmniceanu, profesoară la Şcoala centrală de fete, a fost numită directoare a aceleĭ şcolĭ în locul D-neĭ Constanţinescu.

—*—

D. Stefan Demetrescu, silvicultor în corpul silvic al Statuluĭ a fost avansat şi numit şef al ocoluluĭ silvic Slobozia din jud. Ialomiţa în locul D-luĭ N. Stănescu care se permută la ocolul Edil-Kioi din jud. Constanţa, în locul D-luĭ P. Grigorescu pus în disponibilitate.

—*—

Am publicat dăună-zĭ o plângere în contra farmacistuluĭ Weinert din Slănic (Prahova).

Astă-zĭ primim o declaraţie iscălită de 27 vizitatorĭ aĭ aceleĭ staţiunĭ balneare, carĭ desmint acuzaţiile aduse D-luĭ Weinert.

Luăm act.

Comisiunea instituită de Societatea „Tinerimea Progresistă" pentru ridicarea unuĭ bust pe mormîntul regretatuluĭ artist C. Bărcănescu, a organizat maĭ multe liste de subscripţiunĭ. Aceste liste se găsesc la D-niĭ: G. P. Ciurcu, Gr. Bădescu, G. Georgescu, Al. Ionescu, C. Popov, Th. Anestin şi T. Calotescu membriĭ aĭ Comisiuneĭ precum şi la localul Societăţeĭ strada Italiană Nr. 6. Orĭ-ce alte liste carĭ nu ar purta semnăturile membrilor comisiuneĭ şi nu ar fi investite cu sigiliul Societăţeĭ sunt falşe şi persoanele carĭ ar vedea ast-fel de liste, sunt rugate să bine-voiască a anunţa comisiunea la localul Societăţeĭ.

—*—

Un D. bucătar din Capitală Ilie B. Hagiescu, face o propunere pentru înfiinţarea uneĭ societăţĭ a bucătarilor de restaurante.

Cu chipul acesta soarta lor ar fi maĭ sigură, căcĭ ar putea să 'şĭ realizeze măcar un fond pentru bătrîneţe.

Pe de altă parte şi patroniĭ s'ar adresa la societate şi ar găsi bucătarĭ şi ast-fel s'ar desfiinţa samsariĭ carĭ fură şi pe patronĭ şi pe bucătarĭ.

Ar fi de dorit înfiinţarea uneĭ asemenea societăţĭ.

—*—

JEAN RICHEPIN

DIN RĔSBOIU

Dacă s'ar şti pericolele rĕsboiuluĭ!
Hervé.

Era în timpul rĕsboiuluĭ de la 71.

Bĕtrânul Rolland — comandantul diviziĭ de la Besançon — ne trimisese spre recunoaştere în lungul rîuluĭ Doubs până la Plommecy, la vre-o 12 leghe departe de Besançon. Străbătând un drum anevoios, înotând în zăpada ce învĕşmânta ţarinele, ţĕrmuriţĭ de cotiturile năvalniculuĭ Doubs, cu noaptea'n cap ajunserăm în Plommecy. Tăcuţĭ, zdrobiţĭ de obosealăînaintaŭ agale. Rîsetul, veselul tovarăş al soldatuluĭ şi gluma ne părăsise de mult. Toţĭ abia ne maĭ tîrîiam corpul. Un singur soldat, un săpător cu barba căruntă şi stufoasă 'şĭ păstrase toată veselia şi puterea. El păşea cu un pas încet şi sigur mormăind sub mustăţile sale un refren nesfîrşit. Puţină viaţă unită cu o vigoare potrivită se strecura în pieptul voinicilor, când ne apropiarăm de Plommecy.

Pe ţĕrmurile rîuluĭ, sub cerul plumburiŭ, casele acoperite cu zăpadă se zideaŭ în întuneric, ca şi crucile unor morminte într'un cimitir.

O teamă amestecată cu bucurie începuse a se zugrăvi pe feţele noastre. Măcirăm pasul ca să ajungem maĭ iute.

Prusieniĭ! Nicĭ măcar că ne gândeam la eĭ. De dimineaţă de când începuserăm recunoaşterea nu le dăduserăm de urmă.

Ajunserăm în sfîrşit la marginea satuluĭ. Nicĭ un zgomot! Nicĭ o lumină! O tăcere ca de mormânt.

— Aicĭ e cimitir, zise unul.

Bĕturăm la o casă. Nimenĭ nu rĕspunde. Bĕturăm la o a doua. Iarăşĭ tăcere. La a 3-a, locotenentul cu o lovitură ţeapănă de picior deschise uşa şi cu revolverul în mână pătrunse în casă. Zece oamenĭ îl urmaŭ şi cincĭ rĕmăsese pe pază la drum. Treĭ minute apoĭ soldaţiĭ se reîntoarseră cu neliniştea întipărită pe feţele lor. Şi-această casă era goală. Maĭ multe case fură încercate şi toate eraŭ goale. Satul era părăsit.

— Drace! Drace! exclamă locotenentul. Prusaciĭ aŭ venit pe aicĭ, pe când

---

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

ARSÈNE HOUSSAYE

LACRIMILE JEANEI

X

Abizul amoruluĭ (12)

Gândeşte-te bine, scumpa mea.

Scumpul meu Mitică erea un non-sens comic, pentru că D-na de Tramont erea mică, şi că D-ra Armaillac erea mare.

Cupeul D-neĭ de Tramont aştepta pe Jeana pentru a o duce la mumă-sa; ea îmbrăţişă pe frumoasa sa amică şi îĭ promise că va cina mâne la ea.

Când puse piciorul pe aripa trăsuriĭ, vizitiul o întrebă dacă ea merge la D-na Armaillac.

Da, rĕspunse ea. Şi după o tăcere de o secundă: — Veţĭ trece prin strada circuluĭ.

Vizitiul îĭ spuse, ca un om ce scie bine geografia parisiană, că acesta nu erea tocmaĭ drumul. Dar el asculta.

De ce oare D-ra d'Armaillac voia să treacă prin strada Circuluĭ? Voia oare să facă o vizită neuitată D-luĭ de Briançon? Sau voia să-'l turbure, găsindu-l cap la cap cu D-ra Marguerite Aumont?

Sunt nebună, zise ea ghemuindu-se în cupeu; cum aşĭ îndrăsni să spun vizitiuluĭ să treacă pe acolo? dacă el se va duce să povestească mameĭ mele prin ce drum m'a condus?

Ea se gândi ca aceasta erea cu atât maĭ absurd, cu cât fără îndoială Marţial n'ar fi părăsit-o pentru a se duce drept acasă la el; el nu se culca de cât la 2 oare de dimineaţă, şi nu erea obicinuit să citească *Viaţa sfinţilor*.

Vizitiul trecu aşa de iute pe dinaintea caseĭ D-luĭ Briançon, ca Jeana abia avea timpul ca să o salute la trecere.

La două case d'acolo, ea încrucişă un cupeu, în acest cupeu se afla o femee: cupeul se opri la poarta luĭ Marţial.

E metresa sa, zise Jeana după ce şi aplecă puţin capul.

Erea cât p'acĭ să zică vizitiuluĭ să oprească; toţĭ demoniĭ geloziei se văzără în inima eĭ.

— Infernul! murmură ea.

Sosind acasă, spuse bună-seara mameĭ sale care era culcată; credea a linişti inima sa: dar ea petrecu o noapte oribilă ca şi în ajun. Abia despre ziuă îĭ veni nitel somnul cu toate halucinaţiunile neliniştei. Ea se rugă luĭ D-zeu şi se jura de a nu maĭ revedea pe D-l de Briançon. „Nu zise ea, nu-l voi maĭ revedea; el e un om de onoare, va uita cea-ce s'a petrecut." Şi punându-şĭ mânele pe inimă: „Dar nu voĭ uita."

Şi îndată, apucată de disperare: „Putea-voi eu oare smulge acest amor din inima mea?"

La zece ore se îmbrăca, se infrumuşeţa, dete la iveală surîsul eĭ şi alerga la Marţial.

Ea nu trecu prin camera mameĭ sale. Sunând la poarta luĭ Marţial, ea se decise să nu intre, dacă s'ar afla cu cineva; va întreba de D-l de Briançon, şi nu va zi ce de cât o singură vorbă adio.

Fără îndoială el va încerca să o reţină, dar ea 'l va împovăra cu un dispreţ pentru o ast-fel de trădare.

Micul negru veni să deschiză; el zîmbi vĕzênd pe Jeana, ca unei amice a caseĭ.

— Daca e cine-va, zise ea, nu intru.

— Suntem singurĭ, zise negrişorul: D-l conte vĕ aşteaptă.

D-ra d'Armaillac respiră şi trecu solul; Marţial îĭ eşi înainte şi o luă în braţe, ca după o lungă absenţă.

— Este-un veac de când nu te-am vĕzut, zise el îmbrăţişând-o.

— Nu tocmaĭ, dar sunt aproape 12 ore. Aceasta fu a doua ediţie de dejunul maĭ vesel; d'asta dată el nu maĭ avea lucrurile neprevĕzute, iar el avu lucrurile maĭ savurate ale bröler deja cunoscute. — Jeana nu maĭ simţea pe Marguerite Aumont aşa de aproape, Marţial, recunoscu că el n'a iubit nicĭ odată aşa orbazĭ, o fiinţă aşa frumoasă creatură ca D-ra d'Armaillac..

El o stăpâni cu amorul ce ea avea pentru dânsul, dar el se simţi stăpânit de ea. El nu se maĭ explică cum îndrăsnise în ajun a se purta prost; şi se părea că aceasta erea un vis; era posibil ca el să fie triumfat de această fată mândră ca de la cea d'întâĭ venită?

Zece zile d'arândul, Jeana se ducea la aceaşĭ oră la Marţial trebuie să mită de zece orĭ pe mamă-sa: trebui să ia o jumătate confidente care servi de poratoner, era un vechiŭ amic al Jeaneĭ, pasionat după musică: D-ra Angèle Harry o americancă destul de cunoscută. Jeana, slabă musicantă, facea disperarea mameĭ sale, îĭ zise că ea era într'o frumoasă furie musicală şi că lua lecţiunĭ în toate dimineţele la amica sa, unde ea dejunează pentru ca să facă un intr'act. Se stie deja că D-ra d'Armaillac nu eşi de loc. Jeana nu se temea decĭ ca mama va veni să o surprindă la amica sa.

Ea nu spera cu toate acestea, că această frumoasă existenţă ar putea dura: s'ĭ promise în toate dimineţele de a vorbi serios luĭ Marţial, cu alte cuvinte de a-'ĭ oferi mâna sa: dar ea ar fi dorit ca idea să vină din partea amantuluĭ. Inse Marţial vorbea mult de amor, dar de loc de căsătorie.

In fine, într'o zi, a zecea, D-ra d'Armaillac îndrăsni a aborda acest capitol delicat.

— M'am gândit, zise Marţial, dar cum să se căsătorească două miseriĭ aurite? căcĭ noĭ n'avem avere nicĭ unul nicĭ altul. Sunt secretar de ambasade, cu 1,800 leĭ aproape; mama D-tale nu -ţĭ dă ca dota de cât diamante.

— Lucsul, pentru mine, zise trist Jeana, este amorul, credeţĭ că mĕ voiŭ ambiţiona după rochiĭ de modă? Diamantele mele, le voi vinde; fericirea nu merge niciodată, crede-mĕ, cu patru caĭ.

— Nu merge nicĭ în trăsură, zise Marţial. Jeana, care avea mâna sa în mâna amantuluĭ seŭ, o retrase cu indignare.

— Ce-ţĭ este, întreba Marţial.

— Nu-mĭ este iertat de a mĕ scobori, ca să discuţ cu sta; dacă mĕ iubiaĭ, aĭ fi deja la mama mea, pentru a-ĭ cere mâna mea, dar a trebuit ca să cad din desiluzie în desiluzie.

Jeana 'şĭ schimbase fisionomia.

Ea privea pe Marţial, ca şi cum aştepta din partea luĭ cel urmă cuvĕnt.

— Ştiĭ bine că te iubesc, Jeano; şi fiind-că te iubesc nu vreaŭ să te nenorocesc însurându-mĕ cu tine.

Un zîmbet de amărăciune se ivi pe buza Jeaneĭ.

(Va urma)

noi alene urmam cotiturile svênturaticului Doubs. Téranii de sigur că aŭ fugit. Va trebui o veghe straşnică în noaptea aceasta.

Câte-o santinelă, la fie-sare cap de stradă fu pusă; o altă pe puntea care privia câmpia înzăpădită şi cu restul de soldaţi se îndreptă către casa, care i se păru mai bătătoare la ochi, pentru a îmbuca ceva din cea ce aveam, a ne odihni puţin şi a căuta merinde.

Abia pătrunserăm în curtea aceleĭ case şi toate bănuelele fură întărite. De sigur că aicĭ aŭ locuit Prusaciĭ, ziceaŭ toţĭ. Prin curte fînul era risipit şi sticle sparte eraŭ semănate de la pivniţă — a căreĭ poartă era spartă — până la un grajd.

Din treĭ săriturĭ toţĭ furăm în casă. Nu rĕmânea acum nicĭ o îndoială că Prusienii aŭ dat raita pe aicĭ. O masă acoperită cu talere murdare, cu pahare pe jumĕtate goale, cu sticle ale căror gât era spart, totul arată urmele orgiiĭ unor jefuitorĭ. In sobă câţĭ-va tăciunĭ rĕspândeaŭ în casă un miros urît şi bîziaŭ a cobe câte-va bucăţĭ de lemne ude puse de curând pe foc. Patul era rupt şi murdar. Urmele unor cisme zoioase eraŭ lăsate pe linţoiul alb ce acoperea patul.

Pe când locotenentul se sfătuia cu noĭ dacă este cu putinţă să urmărim pe aceştĭ jefuitorĭ, unul dintre noĭ: săpătorul ne strigă din fundul curţiĭ. Toţĭ alergarăm la strigătul luĭ.

Săpătorul mângăia un mic băiat de 12—13 anĭ, care oftă din adâncul inimiĭ. Ochiĭ luĭ roşiĭ de lăcrămĭ curse, 'ţĭ arătaŭ că e muncit de o durere mare. Săpătorul 'l îmbrăţişă şi'ĭ înăbuşa sughiţurile în barba luĭ stufoasă zicêndu-ĭ:

— 'Ţĭ promit că'ĭ vom urmări. Nu plânge. 'Ţĭ voiŭ da unul să'l omorĭ.

Noĭ nu pricepem nimica. Dar locotenentul aprinzênd o lanternă, vĕzurăm o scenă ce ne explică tot firul istorieĭ. Intr'un colţ aproape de iesle, două corpurĭ ţinêndu-se de mână zăceaŭ: un bărbat şi o femee. Pe zid nişte desenurĭ bizare făcute din creeriĭ sleiţĭ şi sânge îţĭ spăimînta cătarea.

La zărirea acestor cadavre, băieţaşul arătând cu degetul spre ele suspina, şi două cuvinte aproape stinse îĭ eşiră din gură; tată, mamă! pe când lacrimile îĭ inundaŭ obrajiĭ luĭ umezĭ.

El se linişti la zărirea grupeĭ şi printre sughiţurile ce'l înecaŭ maĭ la fiecare minut, ne povesti nenorocirea. De vre-o treĭ zile ţeraniĭ părăsiseră satul la zvonul că hulaniĭ se apropiă. Părinţiĭ luĭ singuriĭ din sătenĭ rĕmaseră în sat. Prusaciĭ veniră şi după ce aŭ făcut ce le-a plăcut la casa bietuluĭ muritor, plecând, tatăl băiatuluĭ n'a putut să'şi oprească scârba pentru eĭ; oficerul ce'ĭ conducea îl pălmui şi atuncĭ tatăl luĭ sări la el. Ceĭ-lalţĭ tovarăşĭ de jaf ajutaseră criminaluluĭ ofiţer ca să pue capăt zilelor părinţilor băieţaşuluĭ, neruşinându-se nicĭ de lupta neegală, de purtarea lor de animale selbatice.

— Vaĭ! zise copilul, l'aşĭ cunoaşte bine pe tâlharul, care a dat maĭ întâĭ în tata... şi care a omorît pe mama, l'aşĭ omorî şi eŭ.

Ş'apoĭ întorcêndu-se către locotenent, îĭ zise cu un ton hotărît;

— Vroiţĭ să mĕ angajaţĭ în trupa D-voastră? Locotenentul înţelese că nu putea desola pe copil şi că era peste putinţă să'l facă se'nţeleagă imposibilitatea aceste cererĭ, îĭ rĕspunse că voieşte bucuros.

— Atuncĭ daţĭ'mĭ o armă — voiesc să am cu ce omorî pe Prusacĭ.

— N'am arme, rĕspunse locotenentul. Dar haide cu noĭ la Besançon şi acolo vom vedea ce vom face.

Mângăiat puţin de această promisie, copilul fu dus în odae, pe când ceĭ-lalţĭ îngropară pe părinţiĭ ce şi-acum se ţineaŭ de mână.

Ziua următoare el mergea cu trupa şi cum după vre-o cincĭ leghe osteni, săpătorul îl puse călare peste raniţa luĭ, mergênd tot mereŭ cu pasul luĭ încet şi sigur, intonând necontenit nesfîrşitul luĭ refren.

II

Timpul următor copilul îl petrecu cu noĭ, fără ca cine-va să'ĭ fi pomenit că nu se înrolează „francs-tireurs" de 13 anĭ. In fie-care zi cerea cu stăruinţă puşca şi restul muniţiuneĭ unuĭ soldat.

— Dacă plecaţĭ mâine, zicea el, eŭ n'o să fiŭ gata şi nu o să mĕ luaţĭ cu voĭ.

Era în ajunul Crăciunuluĭ. Neaua îmbrobodea firea amorţită scârţăind sub pasurile soldaţilor ce furnicaŭ prin oraş. O ploaie de raze de lună cădea peste arboriĭ despuiaţĭ de frunze, cu crengile covîrşite de greutatea zăpezeĭ. Noĭ pregătirăm, după obiceiŭ un „reveillon" la locuitorul unde eram încartieraţĭ. Micuţul trebuia să fie şi el. Se culcase de la 7 ore şi'ĭ promiseserăm de a'l deştepta la miezul nopţeĭ.

Mĕ urcaĭ la el. Lumina sfeşniculuĭ nu'l deşteptă. Maşinaliceşte frigul ce era în odae mĕ făcu să clănţăĭ.

O putere dulce a obiceiurilor! Copilaşul uitând durerea îşĭ pusese încălţămintea în vatră, unde părinţiĭ luĭ îĭ puneaŭ câte un lucru, pe care'ĭ ziceaŭ că l'a pus Christ. Inocentul nu ştia că mamica luĭ fiind moartă şi Christ e mort! Dormind visa de sigur la darul D-zeesc! Ce iluzie! Ce iluzie ar avea la deşteptare dacă n'ar găsi nimic! Părinţiĭ luĭ omorîţĭ, el singur pe lume, iată că şi micul Christ îl uitase! S'ar fi simţit de sigur îndoit orfan!

O idee mi se strecură în cap. Scoborînd lăsa'ĭ vorba ca să nu scoale pe micuţ şi să nu înceapă petrecerea până la întoarcerea mea.

Fugiĭ spre arsenal, unde cunoşteam un armurier.

Pe la miezul nopţeĭ eram îndărăt. Toţĭ mĕ aşteptaŭ.

— Ce însemnează asta? Mĕ întrebă săpătorul.

— Nimic, rĕspunseĭ eŭ, ascunzênd ceva sub manta. Copilul s'a sculat.

— Incă nu!

Iute fuseĭ sus fără a spune ce vreaŭ să fac.

— Scoborându-mĕ le ziseĭ să cheme dacă voiesc pe micuţ, însă de jos.

'L strigară şi iatăl dupe cât-va timp vesel copilul apăru scoborând iute scările. Era numaĭ în cămaşe; în cap avea un chipiŭ, era încins cu o cartuşieră şi în mână o puşcă de carabine pe care o mişca sprinten şi cu o bucurie deosebită.

— Trăiască Crăciun, strigă el; iată frumosul dar al luĭ Christ.

III

A doua zi plecarăm în expediţie. Peste 4 zile întâlnirăm Prusienĭ aproape de Belfort, şi o încăerare începu. Era dimineaţa. Bruma argintie lipită de mărăcinĭ se deslipea la detunăturile puscilor. O ceaţă deasă învĕluia crîngul şi zarea era împedecată să vază maĭ departe de doĭ paşĭ. De o-dată băiatul scoace un ţipăt.

— Este acolo? 'l văd! da acolo, îndărătul aceluĭ ştejar bĕtrân.

El arată un copaciŭ singur într'un luminiş şi la spatele căruia într'adevĕr, se părea că se mişcă un călăreţ. El recunoscuse ofiţerul de hulanĭ. Copilul vroi să fugă în partea aceea. Săritura ce o făcu 'l dete pe faţă şi el căzu cu un glonte în piept. Ofiţerul trăsese cu revolverul.

— Murdar laş! strigă săpătorul.

Şi cu mâna luĭ sigură el ochi pe ofiţer.

Paf! calul ofiţeruluĭ avea piciorul de dinainte rupt şi el se zbătea, avênd sub el pe stăpânul luĭ.

— Inainte! Să rĕsbunăm pe micuţ! zise săpătorul.

In fuga mare sosirăm în luminiş. Prusieniĭ vĕzând şeful lor trântit la pământ, fugiră înaintea noastră. Săpătorul sosi cel d'ântêiŭ şi primi un glonte care-ĭ asvîrli chipiul cât colo.

— Trage mereŭ, bunul meŭ om! 'ĭ zise strângêndu-ĭ pumnul în mâna luĭ de oţel.

Cele-l'alte patru focurĭ ale ofiţeruluĭ se duseră în vânt şi săpătorul scoţând pe protivnicul sĕŭ de sub cal, 'ĭ puse genuchiul în piept.

— Aduceţĭ pe micuţ, strigă el.

Copilul în acest timp trăgea să moară.

— Nu se poate i se rĕspunse, el moare.

— Dumnezeule! strigă vechiul soldat, nu trebue să se ducă din lume nemulţumit.

Luând pe ofiţer târâş-grăpiş, 'l duse aproape de copil.

Copilul avu un surîs de bucurie şi viaţa-ĭ reveni pentru o clipă.

— Las, las, murmură el.

'L ridicară, 'l rezemară de un copac şi săpătorul ţinând înaintea luĭ pe ofiţer 'l îndemna, zicându-ĭ:

— Omoară-l micul meŭ; omoară-l, haide! ştiĭ bine că 'ţĭ-am promis.

Copilul căta cu mâna luĭ tremurândă arma ce zăcea pe pământ între picioarele luĭ. De o-dată, printr'o mişcare bruscă, adunând toată viaţa ce'ĭ maĭ rĕmăsese în el, apucă puşca, rezemă patul eĭ în pieptul luĭ rănit, îndreptă gura către faţa germanuluĭ ce era ţinut în genuche de săpător, trase cocoşul închizênd ochiĭ.

Ofiţerul avea capul făcut fărîmiţe şi copilul murise, lăsând pe buzele luĭ un zâmbet nesfîrşit.

— Sărman copil! murmură săpătorul, înghiţind o lacrimă ce'ĭ rĕmase în colţul buzeĭ: E fericit acum că s'a rĕsbunat!

Niculae din Buzĕŭ

Cutia cu scrisorĭ

D-le Redactor,

In unul din articolele ziaruluĭ „*Adevĕrul*" cu data de 17 Iulie curent sub titlul „*Din Roman*" am vĕzut o critică de un Romaşcan asupra administraţiuneĭ judeţene şi comunale ale Romanuluĭ, aducând prin aceasta o calomnie şi la persoana mea ca unul ce administrez interesele comuneĭ şi lipsa titularuluĭ D-l Nicu Gr. Drăghicĭ.

Relativ la faptul „*Comediilor*" ce acesta narează că am făcut şi fac din averea comunală iată punctele:

1) In urma unuĭ vot al consiliuluĭ comunal aprobat de D-l Ministru de Interne, s'aŭ expropiat unuĭ mic teren de la biserica Vovedeni, în scopul de a se alinia locul bisericeĭ, care biserica aparţine comuneĭ si orĭ-cine poate constata aceasta.

2) Nu există nicĭ o bordură de rezervă, după cum se pretinde, de oare-ce bordura aŭ fost cumpărată pe numărul metrilor trebuitorĭ în pavarea oraşuluĭ.

3) Sera nu este prevĕzută în budget. ca în adevĕr s'aŭ şi făcut ca trebuitoare grădinelor publice din Roman şi acesta din punga D-luĭ Primar Nico Gr. Drăghicĭ, pentru care Romaşcaniĭ trebue s'ăĭ mulţumească; s'aŭ cumpărat de la D-na Iora pentru suma de 300 leĭ florile necesare precum şi giamlîcurĭ de stejar, de la o florărie a D-sale desfiinţată, care în fapt valorează peste 1000 leĭ, şi această sumă de 300 leĭ este o parte a sumeĭ prevĕzute în acest scop în bugetul financiar al anuluĭ 1891-92.

4) Asupra faptuluĭ că în casieria comunală ar lipsi suma de 4000 leĭ, lăsată de către fostul casier comunal D. Iancu Theodor, acest fapt a fost pus la lumină de mine cu d-l Inspector financiar Miller, sumă în care în fapt nu lipseşte, dar care s'a greşit în adiţiunea conturilor, timp în care nu făcem parte din administraţiunea comunală, maĭ mult încă că fostul casier are garanţie de 600 leĭ pe care încă n'a retras'o.

5) Relativ la ultima chestiune că aşĭ întrebuinţa trăsura comuneĭ în plimbărĭ cu familia mea, nu e adevĕrată de oare-ce numaĭ în inspecţiile ce le fac regulat zilnic mĕ duc cu fiul meŭ (în timpul vacanţieĭ) singura mea familie, trăsură care este destinată în scopul acesta.

Toate aceste calomniĭ asupra administraţiuneĭ comunale, sunt aduse de aceĭ oamenĭ lipsiţĭ de caracter, invidioşĭ, care nicĭ n'aŭ curagiu de a se iscăli, ne ţinând seamă că dacă aŭ fost alţiĭ în administraţia comunală câte 10—15 anĭ, tot cu acelaş buget n'aŭ fost în stare să facă înbunătăţirĭ şi să îngrijească gospodăreşte întregul oraş din toate punctele de vedere.

Aceste puncte am ţinut a le desbate pentru a le pune în vederea Romaşcanilor, indignat asupra calomniatoruluĭ.

Primiţĭ D-le Redactor încredinţarea consideraţiuneĭ mele.

Gh. D. Petrovici,
ajutor de Primar.

Roman, 19 Julie 1891

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unuĭ monument naţional în oraşul Ploeştĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II. căzuţĭ în rezboiul din 1877 (78).

(Va urma) Total . 404.00

ULTIME INFORMAŢII

Primim următoarea telegramă din Belgrad:

Societatea pentru o confederaţiune Balcanică, din circomscripţia electorală a D-luĭ Caticĭ, preşedintele skupcineĭ, Sullajnatz, *a lansat următărul apel:*

A sosit un moment politic serios pentru toate popoarele din peninsula balcanică. Toate sunt ameninţate de un pericol politic şi economic; şi de ce aceasta? Fiind-că de jur împrejur suntem înconjuraţĭ de State puternice şi marĭ, pe când cel maĭ mare dintre noĭ, abia numĕră 6 milioane de locuitorĭ. Asemenea puterĭ micĭ, e cu neputinţă să se poată opune unor aşa de urieşe forţe. Din toate părtile suntem bătuţĭ; când pe terenul politic când pe cel economic. Fie-care dintre noĭ se'ncearcă pe propriea-ĭ socoteală să'şĭ scape pielea, dar totul e'n zadar. Soarta popoarelor balcanice e încă în mâna voastră; încă maĭ aveţĭ timp a vĕ salva, acest timp, însă nu trebue să'l scăpaţĭ. Existenţa politică şi economică se află în joc. Numaĭ unirea poate scăpa popoarele balcanice de o peire sigură.

—✱—

Am anunţat că D. Lascar Catargiŭ a hotărît să aducă din noŭ pe biuroul CamereĭĬ decalogul generaluluĭ Manu.

Acum D. Catargiŭ a dat o circulară tutulor prefecţilor din ţară cerêndu-le părerile asupra legeĭ organizăreĭ administrative a ţĕreĭ.

—✱—

D. Dr. Babeş, care se află la Londra, va face o comunicare membrilor congresuluĭ despre: *noile cercetărĭ asupra tratamentuluĭ turbăreĭ cu sânge de animale imunizate.*

De asemenĭ va maĭ face şi o comunicare asupra unuĭ studiu general despre: *Infecţiunile emoragieĭ.*

Congresul se va deschide pe la 10 August stil noŭ.

—✱—

Alaltă-ierĭ noapte, pe când un locuitor din plasa Sabaru, com. Dărăştĭ dormea pe prispa caseĭ, s'a auzit de-odată o detunătură de puşcă şi un glonţ îl lovi în piept. Dându-se alarmă, se adună lumea care găsi într'o stare desperată pe nenorocitul locuitor care nu putu de cât să zică „Nestor, cârciumaru vecin mi-a repus zilele."

Cauza acestuĭ asasinat este că între aceştĭ doĭ vecinĭ era o ceartă pentru un petic de loc.

D. procuror Paraschivescu împreună cu D. judecător Stătescu plecând la locul crimeĭ, a constatat că în adevĕr Nestor cârciumarul cu fiul luĭ aŭ tras în nenorocitu sătean care a doua zi a şi murit.

Vinovaţiĭ aŭ fost arestaţĭ şi depuşĭ.

—✱—

Voinţa Naţională, vorbind de un furt de tutun, *în valoare de 20 leĭ*, comis în prejudiţiul unuĭ D. St. Gheorghiu, insinuiază că la parchet s'ar fi sustras tutunul din pachete, care ar fi fost umplute cu hârtie.

Aflăm că, faţă cu această notiţă, primul-procuror va provoca o anchetă a preseĭ, pentru a se constata neadevĕrul acesteĭ înjositoare acuzaţiunĭ aduse parchetuluĭ.

Ce dracu! D-lor confraţĭ de la *Voinţa*, înţelegem să faceţĭ politică, dar nu uitaţĭ că înjosind magistratura prin ast-fel de acuzaţiunĭ neghioabe, vĕ înjosiţĭ pe D-voastră înşi-vĕ!

—✱—

Operaţiile cerealelor pe ziua de 23 Iulie 1891 în Brăila:

Grâŭ noŭ de 56¾ lbr. 13, grâŭ noŭ de 61 lbr. 15,25, grâŭ noŭ de 59¾ lbr. 14,90, grâŭ noŭ de 59½ lbr. 15, grâŭ noŭ de 58 lbr. 13,80, grâŭ noŭ de 57½ lbr. 13,20, grâŭ noŭ de 60½ lbr. 15,15; orzoaic. noŭ de 47¾ libr. 8,55, orz noŭ de 50¾ lbr. 8,60, porumb de 59½ lbr. 9,92½, porumb de 60½ lbr. 9,90.

—✱—

O femee, servitoare în Calea Dorobanţilor Nr. 114, la D-nul Costache Zamfir, bând lapte astă-zĭ de dimineaţă s'a înecat şi a murit.

Parchetul a ordonat o anchetă şi autopsia cadavruluĭ.

—✱—

Adunarea extraordinară a membrilor Societăţeĭ Preseĭ, care trebuia să aibă loc la 15 curent, neputêndu-se ţine din causa numĕruluĭ insuficient de membriĭ aĭ Societăţeĭ, sunt din noŭ convocaţĭ a se întruni Sâmbătă, 27 curent la orele 9 seara în localul Societăţeĭ.

La ordinea zileĭ sunt următoarele cestiunĭ:

1) Comunicărĭ;
2) Alegere de noĭ membriĭ;
3) Modificarea unor articole din regulament.

Această convocare fiind a 3-a, potrivit regulamentuluĭ, şedinţa se va ţine cu orĭ-ce numĕr de membriĭ.

Membrii comitetuluĭ:

C. G. Bacalbaşa, I. G. Bibicescu Frederic Damé, D. Laurian, I. Neniţescu, M. Minovicĭ, I. Popescu, D. Roco, C. Ştefănescu.

—✱—

Revista de Medicină Veterinară An IV No. 6 are urmĕtorul sumar:

Rezultatul recensământuluĭ animalelor domestice pe 1890, de D. Bădulescu, şeful statisticeĭ din Ministerul Agriculture. — Memoriul relativ la mersul epizootieĭ de febra oftoasă, de D. Curteanu. — Emoglobinuria *bacteriană* a bouluĭ, de D. Starcovici. — Ttratamentul Febreĭ tifoide de D. Manta. — Contribuţiunĭ la studiul tetanosuluĭ şi experimente asupra tratamentuluĭ sĕŭ, de D-niĭ Furtuna şi Docman — Excursiunĭ Zootecnice, de D. prof. Vasilescu. — Despre caĭ şi remonta din Rusia, de D. Bădulescu.

Revista lucrărilor streine de D. I. St. Furtună, etc. etc.

—✱—

A apărut: *Introducere în ştiinţele naturale* pentru cl. I secundară, de Stef. Niculescu Brailiţeanu, licenţiat în ştiinţele fizice, profesor la gimnaziul Cantemir-Vodă.

Cartea e interesantă, cu gravurĭ bune şi cuprinde 111 paginĭ.

—✱—

Revista Agricolă, anul V, No. 1 are următorul sumar:

1) M. Kogălniceanu.
2) Un cuvênt înainte.
3) Cronică din ţară: Starea timpuluĭ şi a recoltelor în ţară. Mĕsurĭ de luat pentru vite. Starea timpuluĭ şi a recoltelor în diferite ţărĭ. Tariful vamal. Moartea luĭ Mihail Kogălniceanu.
4) Cronică agricolă şi economică din streinătate: Vitele americane în Germania. Resumatul legiĭ asupra curselor de aĭ. Concursurĭ agricole. Cultura vieĭ în America. Rezultatul congresuluĭ horticol, ţinut în Paris. Convenţiunile comerciale. Tariful vamal.
5) Plante industriale: Madia de Chili, (Madia sativa.)
6) Partea agricolă: Despre recoltărĭ. Cositul fênuluĭ.
7) D'ale medicineĭ populare: Mĕsurĭ carĭ se recomandă pentru prevenirea difterieĭ.
8) Botanica medicală populară: Erborisaţiunĭ practice de plantele câmpeneştĭ, întrebuinţate ca leacurĭ în contra diferitelor boale.
9) Recoltarea grânelor saŭ seceratul.
10) Buletin politic lunar: Căsătoria A. R. Prinţuluĭ moştenitor. Cestiunea evreilor în Parlament. Lucrărĭ Parlamentare. Inchiderea Corpurilor legiuitoare. Politica exterioară. Tripla alianţă, scopul eĭ.
11) Meteorologia şi fizica vegetală.
12) Observaţiunĭ meteorologice, făcute în pepiniera Statuluĭ de viţă americană din Strihaia.
13) Condiţiunĭ de ţinerea concursuluĭ de treerătorĭ.
14) D'ale învĕţămîntuluĭ şcolar: Nimic folositor fără instrucţiune.

ULTIME TELEGRAME

VIENA, 24 Iulie. — Ministrul de comerţ a decretat din causa propagăriĭ cholereĭ în Siria o observaţie de 7 zile pentru proveninţele din porturile situate între Marsina si Tripoli exclusiv şi o visită medicală severă pentru toate proveninţele din porturile situate între Marsina-Adalia şi Tripoli-Saffa împreună aŭ aceste porturĭ.

LONDRA, 24 Iulie. — Sesiunea parlamentară se va închide azĭ la 6 jum. seara.

PETERSBURG, 24 Iulie. — Amiralul Geroaesa a plecat aseară la Moscova cu 40 de ofiţerĭ şi 16 sub-ofiţerĭ. O mulţime enormă a făcut la gară demonstraţiunĭ entusiaste.

CURSELE VAPORELOR DE POSTA PE DUNARE

CURSE IN JOS:

Dela Orşova	Sâmb. 4^{30} p.m.	Lunĭ 4^{30} p.m.	Joĭ 4^{30} p.m.
« Severin	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Brsa-Palanca	« 8^{40} «	« 8^{40} «	« 8^{40} «
« Radujevatz	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10^{15} «
« Gruia	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10^{40} «
« Calafat	Dum. 12^{30} a.m.	Marț. 12^{30} «	Vin. 12^{30} a.m.
« Widdin	« 1^{45} «	« 1^{45} «	« 1^{45} «
« Lompalanca	« 4 «	« 4 «	« 4 «
« Bechet	« 6^{35} «	« 6 «	« 6^{35} «
« Rahova	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Corabia	« 9 «	« 9 «	« 9 «
« Nicopolĭ	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10^{40} «
« Măgurele	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Zimnicea	« 12^{5} p.m.	« 12^{50} p.m.	« 12^{50} »
« Şiştov	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1^{30} «
« Ruaciuk	« 4^{45} «	« 4^{45} «	« 4^{45} «
« Giurgiŭ (Sm.)	Lunĭ 3 a.m.	Merc. 3 «	Sâm. 3 a.m.
« Turtukaia	« 5^{15} «	« 5^{15} «	« 5^{15} «
« Olteniţa	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «
« Călăraşĭ (or.)	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «
« Silistria	« 7^{30} «	« 7^{30} «	« 7^{30} «
« Ostrov	« 8 «	« 8 «	« 8 «
« Cernavoda	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Hârşova	« 1 «	« 1 «	« 1 p.m.
« Gura-Ialomiţ.	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1^{30} «
in Brăila	« 4^{30} «	« 4^{30} «	« 4^{30} «
« Galaţĭ	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «

CURSE IN SUS:

Dela Galaţĭ	Marţĭ 9 a.m.	Joĭ 9 a.m.	Dum. 9 a.m.
« Brăila	« 10^{24} «	« 10^{24} «	« 10^{24} «
« Gura-Ialomiţ.	« 2^{20} p.m.	« 2^{20} p.m.	« 2^{20} p.m.
« Hârşova	« 3 «	« 3 «	« 3 «
« Cernavoda	« 6 «	« 6 «	« 6 «
« Ostrov	« 9 «	« 6^{44} «	« 9^{44} «
« Călăraşĭ (or.)	« 7 «	« 7^{30} «	« 7^{30} «
« Silistria	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Olteniţa	Merc. 2^{30} a.m.	Vin. 2^{30} a.m.	Lunĭ 2^{30} a.m.
« Turtukaia	« 2^{45} «	« 2^{44} «	« 2^{44} «
în Giurgiŭ (Sm.)	« 6 «	« 6 «	« 6 «
Dela Giurgiŭ (Sm.)	« 10^{10} «	« 10^{40} «	« 10^{40} «
« Rusciuk	« 11^{30} «	« 11^{30} «	« 11^{30} «
« Şiştov	« 2^{45} p.m.	« 2^{45} «	« 2^{44} p.m.
« Zimnicea	« 3^{15} «	« 3^{15} p.m.	« 3^{14} «
« Măgurele	« 5^{40} «	« 5^{40} «	« 5^{40} «
« Nicopolĭ	« 5^{50} «	« 5^{50} «	« 5^{50} «
« Corabia	« 7^{40} «	« 7^{40} «	« 7^{40} «
« Rahova	« 10^{25} «	« 10^{24} «	« 10^{24} «
« Bechet	« 10^{40} «	« 10^{46} «	« 11^{40} «
« Lompalanca	Joĭ 4 «	Sâmb. 4 a.m.	Marţĭ 4 a.m.
« Widdin	« 6^{45} «	« 6^{45} «	« 6^{44} «
« Calafat	« 7^{15} «	« 7^{15} «	« 7^{14} «
« Gruia	« 10 »	« 10 «	« 10 «
« Radujevatz	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10^{14} «
« Brsa-Palanca	« 12 p.m.	« 12 p.m.	« 12 p.m.
în Severin	« 2^{30} «	« 2^{30} «	« 2^{30} «
Dela Severin	« 3^{30} «	« 3^{30} «	« 3^{30} «

Çursele vaporuluĭ local între Galaţĭ-Renĭ-Tulcea-Ismail

FORNIRE IN JOS:

Dela Galaţĭ la Renĭ-Tulcea-Ismail : Marţĭ, Joĭ şi Duminica la 8 ore dimineaţa.

PORNIRE IN SUS:

De la Ismail la Tulcea-Renĭ-Galaţĭ : Mercurĭ, Vinerĭ şi Lunĭ la 8 ore dimineaţa.

MERSUL TRENURILOR

PORNESC DIN BUCUREŞTI :

Bucureştĭ-Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureștĭ la ora 7 dim., din Ploeștĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focșanĭ 1,20 p. m., din Mărășeștĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p.m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Pășcanĭ 8,49 s., sosește în Iașĭ 11,05 s. — **Accelerat**, pleacă din Bucureștĭ 9,35 seara, din Ploeștĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicul-Sărat 1,46 dim., din Focșanĭ 2,43 dim., din Mărășeștĭ 3,20 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Pășcanĭ 8.40 dim., sosește în Iașĭ la 10,45 dim.

Bucureştĭ-Vasluĭ, Brăila-Galaţĭ, direct accelerat.— Pleacă din Bucureștĭ la 7.50 seara, din Ploeștĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara, din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focșanĭ 1,37 nóptea, din Mărășeștĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., sosește în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galațĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboșĭ 3,22 d., sosește în Galațĭ 4 dim.

Bucureştĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 6,40 seara, din Țitu 7,47 seara, din Piteștĭ 9,08 seara, din Costeștĭ 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra Olt 11,19 seara, din Çraiova 12,24 noaptea, din Filiașĭ 1,13 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., sosește în Vêrciorova 3,32 dim. — **De persoane** pleacă din Bucureștĭ 8.10 dim., din Titu 9,39 dim., din Goleștĭ 11 dim., din Piteștĭ 11.37, din Costeștĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2 29 p. m., din Çraiova, 4,04 p. m., din Filiașĭ 5,18 p. m., din Turnu-Severin 7,59 seara, sosește în Vêrciorova 8,25 s.— **Fulgerul** pleacă din Bucureștĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteștĭ 6,22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiașĭ 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, sosește în Vêrciorova 12,28 noaptea.

Bucureştĭ-Craiova, direct, persoane. —Pleacă din Bucureștĭ 2.48 p. m., din Titu 4.03 seara, din Goleștĭ 5.30 seara, din Piteștĭ 6 seara, din Costeștĭ 6.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, sosește la Craiova 10.20 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct, persoane.—Pleacă din Bucureștĭ 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Goleștĭ 9.46 d., sosește la Piteștĭ 10.44 d.

Bucureştĭ-Galaţĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 9.40 d., din Ploeștĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.05 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboșĭ 5.59 p. m., sosește Galațĭ 6.35 seara.

Acelașĭ tren spre Tecucĭ.—Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m., din Focșanĭ 7.48 seara, din Mărășeștĭ 9.02 seara, sosește Tecucĭ 9.45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureștĭ 4.40 p. m., din Ploeștĭ 6.17 seara, din Câmpina 7.18 seara, din Sinaia 8.31 seara, sosește Predeal 9.10 seara.

Accelerat.—Pleacă din Bucureștĭ 7.35 d., din Ploeștĭ 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., sosește Predeal 12.45 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 8.50 d., din Ploeștĭ 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., sosește Predeal 1.56 p. m.

Bucureştĭ - Giurgiu, direct, (fulger), pleacă din Bucureștĭ 5,35 dim. sosește Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureștĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., sosește Giurgiu 10,18 d.— *De persoane* din Bucurdștĭ, gara de Nord 5.25 p. m., din Filaret 5,55, sosește Giurgiu 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureștĭ 7,50 dim., sosește Călărașĭ 12,20 p. m. Feteștĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTI

Din Iașĭ 7,30 d. și la 9,55 s.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. și la 9,30 seara.
Din Galațĭ 5,10 s.
Din Vêrciorova 11.15 s. Fulgerul, la 9,25 d. acceleratu 8,25 s. persoane.
Din Craiova 12,55 p. m.
Din Piteștĭ 9,10 seara.
Din Călărașĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,56 p. m. fulgerul, la 0,45 d. și 7,20 s. persoane.

Propietar-Editor, Thoma Basilescu.

Bucureștĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta 111.